

પ્રભુમાર્થના ૩૫ મંગલાચરણ.

પ્રિયતમ પ્રભુ ! નમીએ આપને,
 તપીએ પાવન તુમ જાપને— પ્રિયતમ ૧
 જ્ઞાન દીપક હૃદયે પ્રગટાવી,
 પૂર્ણ પ્રજ્ઞા પાપને— પ્રિયતમ ૦ ૨
 જગસાગર ! રગ રગ જગ રેડો,
 નસ નસ થો નીતિ છાપને— પ્રિયતમ ૦ ૩
 અમ અંતર હમતા કુવિચારો,
 પાત્ર થજો તુમ શાપને— પ્રિયતમ ૦ ૪
 આપ વદન શરી મેદવા મયતાં,
 માંજો અમ મન-ખાપને પ્રિ ૦ ૫
 પોતાના મચી પાજો અમને,
 એજ અરજ મા જાપને— પ્રિયતમ ૦ ૬

પાંત્રીસ બોલ અનુક્રમણિકા

વિષય	પૃષ્ઠ
૧ પાંત્રીસ બોલ અરજી સર્વ કાર્યે	૧-૧૦
૨ માગીનુસારિ શબ્દ પાંત્રીસ ગુણ. ૫૧-૧૭	
૩ છૂટક મદ્ય વાક્યે	૧૮-૧૦૭
૪ યોગિય તીર્થ કરનાં નામ.	૧૦૮
૫ યોગીય તીર્થ કરના હાંડન વિગેરે	૧૦૯
૬ પ્રભુ દર્શન કરતી વખતે બોલવાના દુહા	૧૧૨
૭ પ્રભુની સ્તુતિ કરતી વખતે બોલવા યોગ્ય શ્લોકો	૧૧૩
૮ ગૌન બાળકોને શિખવવા યોગ્ય કેટલીક બાળનો	૧૧૭-૧૪૨

પાંત્રીસ ખોલ અનુક્રમણિકા

વિષય	પૃષ્ઠ
૧ પાંત્રીસ ખોલ સરળ અર્થ સાથે	૧-૫૦
૨ માર્ગાનુસારિત્વના પાંત્રીસ ગુણ	૫૧-૬૭
૩ છૂટક મહા વાક્યો	૬૮-૧૦૭
૪ યોગ્ય તીર્થ કરનાં નામ	૧૦૮
૫ યોગ્ય તીર્થ કરના લાંછન વિગેરે	૧૦૯
૬ પ્રભુ દર્શન કરતી વખતે યોગ્યતા	
દુહા	૧૧૨
૭ પ્રભુની સ્તુતિ કરતી વખતે યોગ્ય	
યોગ્ય શ્લોકો	૧૧૩
૮ નીન બાળકોને યોગ્ય	
કેટલીક જા	

૮ જિનગુણ પદ્યવળી	૧-૬-૦
૯ પાંત્રીય જોડ	૦-૫-૦
૧૦ સામાયિક-ચેત્યવન્દન સાર્થ	૦-૬-૬
૧૧ જે પ્રતિક્રમણ સાર્થ	૧-૧૪-૦
૧૨ પંચ પ્રતિક્રમણ (છપાય છે) સાર્થ	
૧૩ હવ વિચાર સાર્થ	૦-૮-૦
૧૪ નવતત્ત્વ સાર્થ	૧-૬-૦
૧૫ દંડક તથા લણુ મંથનહી "	૧-૮-૦
૧૬ ત્રણ બાધ્ય "	૧-૧૪-૦
૧૭ કર્મશંથ (ભાગ ૧ લો) "	૨-૦-૦
૧૮ કર્મશંથ (ભાગ ૨ જે) (છપાય છે)	
૧૯ રત્નાકર પંચીસી	૦-૨-૦
૨૦ સમક્રિતના સદસક જો	"
(૧૮ પાપ સ્થાનકની સ	

૨૧ ફી યશોવિયળ ચોવીર

(૩)

૩

સોઢે બોલે કાવ ય ઇ.

- ૧ રમીમાવ-ખાલી. ૪-૪૧ વડોત્રા સંચ.
- ૨ અવમાવ-ખાલીત્રા સંચ.
- ૩ ગંડેમાવ-અખિત્રા સંચ.
- ૪ ચડેમાવ-૪૪૧ત્રા સંચ.
- ૫ ૪૪૦-૪૪૧માવ-૪૪૧. જાણ. ૧૫. ૧૫
વડોત્રા સંચ.
- ૬ ૪૪૧માવ-૪૪૧ત્રા વડોત્રા સંચ.

૪

સોઢે બોલે કોડિવ પાંચ ઇ.

- ૧ કોડિવ-માન. ૨ મધુકોડિવ-માંખ.
- ૩ કોડિવ-માંખ. ૪ કોડિવ-સજ.
- ૫ ૨૫કોડિવ-માંખ.

૫

પાનને બોલે ૫૫૦ખિ ૭ ઇ. ૫૫૦ખિ-માનિ

- ૧ આદાર મદલ ૧૩૧ નેત્રા ૧૫ ૧૫૫ની
માનિ ને આદાર ૫૫૦ખિ.

(૫)

- ૬ બોલવાની પ્રજ્ઞા તે વચન જગ પ્રાણ
- ૮ શરીરથી કાપું દેવતાની પ્રજ્ઞા તે કાપ-
જગ પ્રાણ
- ૯ શાસ્ત્ર સ્વેચ્છા તથા મૂઢિયોને શાસ્ત્રોદ્દેશ પ્રાણ
- ૧૦ આપુષ્ય તે આપુ:પ્રાણ

૭

જ્ઞાનને બોલે શરીર પાંચ છે.

- ૧ મનુષ્ય અને ત્રિપંચનું શરીર તે ઔદા-
રિક શરીર.
- ૨ દેવતા અને નારદીનું શરીર તે દેહિય
શરીર.
- ૩ તીર્થંકર બ્રહ્માનંદને પ્રથમ પૂજ્યા તથા
તેમની જડિ જેવા મુનિરાજ નવું શરીર
ફરે છે તે આદારક શરીર. જડિ =
કૃત્તક.
- ૪ આદારને પદ્માવતાર શરીર તે તૈમસ
શરીર.

(૭)

- ૧ સાચું બોલવું તે સત્ય વચનયોગ.
- ૨ ખોટું બોલવું તે અસત્ય વચનયોગ.
- ૩ કાંઈકે સાચું અને કંઈકે ખોટું બોલવું તે મિશ્ર વચનયોગ.
- ૪ ખોટું પણ નહિ અને સાચું પણ નહિ કોણું બોલવું તે બ્યવહાર વચનયોગ.
૩ કાયયોગના સાત પ્રકાર છે.
- ૧ મનુષ્ય અને તિર્થિક ઉત્પન્ન થાય ત્યારે આંદારિક શરીર આંધવા માંડે તે વખતે જે યોગ લેાય તે આંદારિક મિશ્ર કાયયોગ.
- ૨ તેઆનેજ તે શરીર આંધ્યા પછી જે યોગ લેાય તે આંદારિક કાયયોગ.
- ૩ દેવતા અને નારકી ઉત્પન્ન થાય ત્યારે વૈકિય શરીર આંધવા માંડે તે વખતે જે યોગ લેાય તે વૈકિયમિશ્ર કાયયોગ.
- ૪ તેઆનેજ તે શરીર આંધ્યા પછી જે યોગ લેાય તે વૈકિય કાયયોગ.

(૧૪)

વિદ્યુત્ત્વ આત્મા સાથે (સત્તામાં)
બોગવવામાં (ઉદયમાં) ન
સાંતમાદ ગુણુડાભુ.

નો સર્વથા નાસ થયા પછીનું
કીર્ણમાદગુણુડાભુ.

બીજા સમસ્ત કેવળજ્ઞાની
ગુણુડાભુ તે સંપાદી કેવળી
સ્ત=અમા.

દેહમાં ધારી કાળ આવે તે
ગુણુડાભુ.

૧૨

પાંચ દિવસના વિષયો
પ=અવિજ્ઞાતા, ઈ-જ્ઞા.

વજુ વિષય છે.

અને તે અસજ કરે :

૧. પગ, પગી, વગેરેના
સામ.

૨. પાંચના અસજ, સંમતે

(૧૫)

ઘડીયાળ, રાત્ર વહેરેનો અવાજ તે
અહર શબ્દ.

હર તથા હર વગરના પદાર્થોનો બેઠા
અવાજ થાય તે. જેમકે રાજ્યકર્તા વહેરેનો
અવાજ તે મિત્ર શબ્દ.

૨. અભ્યુદિયના પાંચ વિષય છે.

૧ કાળો, ૨ સ્ત્રીઓ, ૩ રાત્રો, ૪ પીંગા,
૫ પાંગા.

પ્રાણુદિયના બે વિષય છે.

મુરબિનપ=સારી ગંધ, ૨ દુરબિનપ=
નારી ગંધ

મૃત્તુદિયના પાંચ વિષય છે.

૧ કલ્યા, ૨ સ્ત્રીઓ, ૩ કપાએસો, ૪
બરો, ૫ મીસા. કપાએસો=આંખાના
દવાદ જેવો.

૧. રૂપરોદિયના આઠ વિષય છે.

૧ મુલાળો, ૨ ખડખડો, ૩ લગવો,
૪ ભારે, ૫ ઠડાવગીન, ૬ ઉપનુ=કુન્દો

(૧૯)

- ૬ તેમને હાથ જોડીને નમસ્કાર કરવાથી જે પુણ્ય બંધાય તે નમસ્કાર પુણ્ય.
- ૪ પાપ અદારે પ્રકારે બંધાય છે, પાપનું અમુલ્ય દર્મ.
- ૧ પ્રાણ્વૃત્તિપાત-અર્ચદંડા દરવી, ૨ મૃધા-વાદ-ખોટું બોલવું; ૩ અદત્તાદાન-ચોરી દરવી. ૪ મૈથુન-અક્ષયર્ષ ન પાળવું; ૫ પરિશદ-ધન. મુવર્ણ વગેરે પદાર્થો ઉપર મમતા. મમતા-મારાપણું, મુવર્ણ-સોનું. ૬ કોપ-ગુરસો, ૭ માન-અદંડારે, ૮ માયા-કપટ ૯ લોભ-કબ્જાદારીની વધતી જતી ઈચ્છા, ૧૦ રાગ-પ્રીતિ, ૧૧ દેવ-અદેખાઈ વગેરે, ૧૨ કલહ-કથો, ૧૩ અબ્યાખ્યાન-કોઈ ઉપર ખોટું કલંક અલવવું તે, ૧૪ પૈશુન્ય-ચાલી, ૧૫ રતિ અરતિ-મુખમાં આનંદતથા દુઃખમાં શોક, ૧૬ પરપરિવાદ-પારકી નિંદા, ૧૭ માયા મૃધાવાદ-કપટ સાથે ખોટું બોલવું અને

- ૬ તેમને દાઘ જોડીને નમસ્કાર કરવાથી જે
પુણ્ય બંધાય તે નમસ્કાર પુણ્ય.
- ૮ પાપ અકારે પ્રકારે બંધાય છે, પાપ=
અમુલ્ય દર્મ.
- ૧ પ્રાણાનિપાત-અરિદંશા કરવી. ૨ મૃત-
વાદ-ખોદું બોલવું; ૩ અદનાતન-ગોરી
કરવી. ૪ મૈત્રુત-અમરવર્ષ ન પાળવું; ૫
પરિમદ-ધન. મુવર્જ વર્ગે પસાર્યા ઉપર
મમતા. મમતા-માણપણું. મુવર્જ-સાનું.
૬ ક્રોધ-મુરેસા, ૭ મ્હાન-અમદાર. ૮
માવા-કપડ. ૯ લાભ-કલ્યાણિની વપતી
જતી મિત્રા, ૧૦ સુખ-પ્રીતિ. ૧૧ કેવ-
અદેખાઈ વર્ગે. ૧૨ કલદ-કલપો. ૧૩
અભ્યામ્યાન-કેઈ ઉપર ખોદું કલક ખદ-
લવડું તે. ૧૪ પૈશુન્ય-સારી. ૧૫ રતિ
અરેતિ-મુખમાં આનંદનથા દુઃખમાં સાક,
૧૬ પરપરિવાદ-પારકી નિંદા, ૧૭ માવા
મૃપાવાદ-કપર સાથે ખોદું બોલવું અને

મારે નહિ. રખાવર-છે દાણે માણે નહિ
તે. મર્યાદા-નિવર.

૨ બીજે ઘને કન્ધા સંજાળી, મારે મંજાળી.
જીભીન સંજાળી; માખજુ ક્રાંતવચા
મંજાળી, તથા બાલીમાણી પુરવા સંજાળી
ક્રમ પાંચ માણે અમન્ય બોલે નહિ.
[માખજુ ક્રાંતવચી-કાંઈ વિશ્વમ મુખી
પિયુષ કે ઘરેલું સામવચા આપો મળે
દિવસ તે પાંચ દેવા આવિ ત્યારેતેને કહેવું
કે : મારો પામે તારું કાંઈ જ નથી ! હું
તને ક્રાંતવચો નથી ! તું ક્રાંતુ છે ?
માણ્યા જા ! ' ક્રમ કહેવું તે.

૩ બીજે ઘને બીમું કાળી; ખાનર પાડી.
ધાડ પાડી. ઘરે કાડી. તીજીંગી તોડી.
કાડી કાડી ફેરે નહિ.

૪ બીજે ઘને પરબીના ત્યાગ ફેરે અને પાનાની
સોડું પ્રમાણ ફેરે. પરબીઝની; પ્રમાણ

(૩)

- ૬ નવમે મેને દરેકજી
અથવા વધારે-સામાયિક કરે.
- ૧૦ દશમે મેને દિશાઓની મર્યાદાનો સંક્ષેપ
હી દશ સામાયિક કરે, જ્યે જ્યે પચ્ચ
બીજી વ્યાપારદિન કરે. સંક્ષેપ-વચ્ચુ'તે
- ૧૧ અગ્ર્યારમે મેને મહીનામાં પર્વના દિવસો
(આઠમ, પાખી વગેરે)માં પોસદ કરે.
- ૧૨ બ્યારમે મેને પોસદને પારખે મુનિરાજને
બોદાશવી પછી જીએ.

૨૯

ત્રેવિશમે બોસે મુનિરાજનાં મહામત
પાંચ છે.

- ૧ સાધુજી મન, વચન અને કાયા વડે સ્થા
વર કે ત્રસ પ્રકૃતિ જીવને સર્વથા પોતે હજે
નદિ, હજીએ નદિ અને હજીતાને રૂં
જાહે નદિ તે પ્રથમ પ્રાણુતિપાનવિરમજી

(૩૭)

રખાયે નહિ અને રાખતા પ્રત્યે રૂડું જાણે
નહિ તે પાંચમું પરિબદ્ધ વિરમણુ વત.

૨૪

શાવિરામે બોલે ભવાભિનંદી છવોનાં
લક્ષણુ આડ ઈ. ભવાભિનંદી-પાંચ ઈ દ્રિપોના
ગુજને ખડે' ગુજ માની સંસારમાંજ આનંદ
માનનારો.

૧ સાડે' સાડે' ખાવાનું તથા વસ્ત્ર, પાત્ર-ભજારો
લોકમાં પૂજા પામીશ અને મારા ભાવકો
ધરો એટલે તેનાથી મારું ગુજરાન ચાલશે
મત્યાદિ હચ્છાઓથી જ સામાયિક, પોષધ
તથા પ્રતિક્રમણુ આદિ ધર્મ કમળી કરે.
પાત્ર-વાસણ.

૨ પોનાના દરેકે થાય અને
તેના

મન. [સર્વથા-કોઈ પણ રીતે: ૩૬=૨૫૩,
અનુમારે નહિ=વખાણે નહિ.]

- ૨ સાધુજી મન, વચન અને કાયા વડે સર્વથા
પોતે જુકુ બોલે નહિ, બીજા પાસે જુકુ
બોલાવે નહિ અને જુકુ બોલતાને ૩૬
જાણે નહિ તે બીજું મૃત્યુવાદિરમણુ મન.
- ૩ સાધુજી મન, વચન અને કાયા વડે સર્વથા
પોતે ચોરી કરે નહિ બીજા પાસે કરાવે
નહિ અને કરતા પ્રત્યે અનુમારે નહિ તે
બીજું અદત્તાદાન વિરમણુ મન.
- ૪ સાધુજી મન, વચન અને કાયા વડે સર્વથા
પોતે મૈથુન રાત્રે નહિ, બીજા પાસે
સેવરાવે નહિ અને સેવતા પ્રત્યે અનુમારે
નહિ તે બીજું અદ્વયર્થ મન.
- ૫ સાધુજી મન, વચન અને કાયા વડે સર્વથા
પોતે પરિવદ રાખે નહિ. બીજા પાસે

३. यदि \vec{a} और \vec{b} दो सदिश हों तो $\vec{a} + \vec{b}$ का परिमाण \vec{a} और \vec{b} के परिमाणों के योग के बराबर नहीं होता।

3 Y

১. বিচার বিভাগের কার্যক্রমের পরিচালনা
 বিভাগের মাধ্যমে বি. বি. বিভাগের কার্যক্রমের পরিচালনা
 বিভাগের মাধ্যমে বি. বি. বিভাগের কার্যক্রমের পরিচালনা
 বিভাগের মাধ্যমে বি. বি. বিভাগের কার্যক্রমের পরিচালনা
 বিভাগের মাধ্যমে বি. বি. বিভাগের কার্যক্রমের পরিচালনা

[illegible][illegible]

(૩૬)

૨૫

૧ પચ્ચીસામે ભાલે આશિર પાંચ છે.

આશિર-એ આમરેવાથી કમનો કાલ માલ ને
આમરેતું-પાગલું.

૧ દીકા દેવી ને સામવિદ આશિર.

૨ વડી દીકા દેવી ને ઉદાપરધાપનીય આશિર
વડી-આદી.

૩ દીકા લઈ મેદાદી તપશ્વર્ષા કરેલા ખરિ નવ
મુનિશાસ્ત્ર મમુતાવથી છુતા પર અને આશિ
રની વિમુદિ કરે ને પરિદાદ વિમુદિ
આશિર. મમુતાવ એ નામે સેદના દેવાય તે
આપુર્માનાં મમુદ. વિમુદિ-વપાડે પવિત્રતા.

૪ સાબના ન્દાના વિભાગ કરી તેનો નાશ
કરેલા પ્રવળ કરેલા ને સુકમસુપેનાય આશિર

૫ નીચું ને તથા બીજા કેવળજ્ઞાની ભગવાન
વંતે એ આશિર પાંચ છે તે વચામયાન
આશિર.

(૪૧)

૨૮

અકુર્વીશમે બોલે સમક્ષિત પાંચ છે.

- ૧ જે સમક્ષિત બે ઘડીથી આછા વખત રહી ચાલ્યું જાય તે ઉપરામ સમક્ષિત..
- ૨ જે સમક્ષિત અસંખ્ય વખત આવે અને જાય તે હયોપરામ સમક્ષિત. અસંખ્ય—ગણી ન શકાય તેવી સંખ્યા.
- ૩ જે સમક્ષિત આવ્યા પછી ચાલ્યું ન જતાં જીવને વધારેમાં વધારે ગળુ કે ચાર બચ ફરતી બોલે હાઈ જાય તે ક્ષાયિક સમક્ષિત.
- ૪ ઉપરામ સમક્ષિતથી પડતી વખતે તેના બહુ ઘાટા ભાગ બાકી રહે ત્યારે જે સમક્ષિત કહેવાય તે સાસ્વાદન સમક્ષિત.
- ૫ ક્ષાયિક સમક્ષિત પામતા પહેલાં સમય માત્ર જે સમક્ષિત હોય તે વેદક સમક્ષિત. સમય—અનિ સૂક્ષ્મકાળ. સૂક્ષ્મ—હાનો.

૬ જેથી દુષ્કર્મ માનિ વળી આવ, મન રિપર
 થઈ આવ તે શાન્ત મન.

૯૦

ગ્રીષ્મ યાત્રે ત્યાગ પોષ્ય કરવા અભય
 આવીશ છે. અભયન ખાવા સાવક પદાર્થ.
 ૧ વજ્રા રથ. ૨ પીપિતાનું ફળ. ૩ દિવ-
 શનાં ફળ. ૪ પીપિતાનાં ફળ. ૫ ફેર્લિમ
 ૬ મધ. ૭ માખણ. ૮ માંસ. ૯ દારૂ.
 ૧૦ દ્વીપ પડે છે તે. ૧૧ ચિત્ર તે અદ્વીપ
 નામલ વંદે જેરી પદાર્થો. ૧૨ કરા પડે
 છે તે. સર્વ જાતની મચી મરી, મીઠું,
 ૧૩ શક્તિભોજન, ૧૪ લેખાંબણાં બી દોષ
 તેવાં ફળો લેવાં કે—મંદુર. વસ, ખસખસ
 વંદે, ૧૬ અનંતમાથ હંદમુગ વંદે, ૧૭
 આગ અથાનું. ૧૮ ચિત્ર (મચાં દુધ, દહીં,
 ઘસ માથે કોળા ખાવા તે), ૧૯ રીંગણાં
 ૨૦ જેનું નામ ન મળ્યા દોષકર્મ એવાં

(૪૬)

સમચાય-સાચે રહેનારાં કારણે.

- ૧ જે વખતે, જે ઋતુમાં જે થતું હોય તે તેજ વખતે તેજ ઋતુમાં થાય તે કાળ.
- ૨ જે પરતુમાં જેવો સ્વભાવ હોય-તેમ ફેરફાર નજ થાય તે સ્વભાવ.
- ૩ ભવિતવ્યતા ઐતસ્યે જે બનવાનું હોય તેજ બને તે નિયતિ.
- ૪ પૂર્વે કરેલાં કર્મ પ્રમાણે બનું થાય તે પૂર્વકૃત ઐતસ્યે કર્મ.
- ૫ પ્રયત્ન કર્યો તે પુરુષકાર ઐતસ્યે ઉદયમ.

૩૪

ધાત્રીશર્મ બાસે ચાર પ્રકારના પાખાંડીઓના વખુરોને ચેરણ બેઠ છે. [પાખાંડીઓ મુનારાઓ, ખેરો માર્ગ સમન્તવનારાઓ.]

- ૧ ક્રિયા કરવામાં જ ધર્મ માનનારા તે ક્રિયાવાદી, તેના ઐતસ્યે ઐતરી બેઠ છે.

(૧૧)

- ૨ વિષ નજ મરુએ હવે મરુએ ને
અગિયારી. નેજ મરુએ જો છે.
- ૩ વિષ મરુએ જ હવે મરુ છે મરુ
મરુએ ને અગિયારી. નેજ મરુએ
જો છે.
- ૪ અગિયારી મરુએ મરુ મરુએ નેજ મરુએ
મરુએ મરુએ ને અગિયારી. નેજ
મરુએ જો છે.

૩૫

પાંચીએને પાંચીએને મરુએ મરુએ.

- ૧ મરુએ મરુએ મરુએ નેજ મરુએ મરુએ
મરુએ મરુએ મરુએ.
- ૨ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ
મરુએ મરુએ મરુએ.
- ૩ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ મરુએ
મરુએ મરુએ મરુએ.

(n)

- [illegible]

(૪૬)

- ૧૧ જેની રજિષ્ટ્ર નિર્ધારણ દોષ. જેની
આંખમાં વિચાર ન દોષ.
- ૧૨ જે ગુણી દરેકને માન આપનારો તમા
સંજ્ઞાનો યે ૫૫ દરજ્જાને દોષ.
- ૧૩ જે ભારીમારી પદ્ય મળ્યો છે ભણામી
કેવળ ભણાને દોષ.
- ૧૪ જેના કુદરતના માનમાં પદ્ય માને
માનનાને દોષ.
- ૧૫ જે જ્ઞાના વિચારણાને તમા વિચાર
દીનું માન દરજ્જાને દોષ.
- ૧૬ જે કોઈપણ ભજના ૫૫૫૫૫ તમા
અન્યથા ૫૫૫૫ મુખ્ય તમા કોઈને
અન્યથા દોષ.
- ૧૭ જે પાસે ઘણેપણી શુદ્ધિવાળા ૫૫
પૂર્વજાની કૃતિ દરજ્જાને તમા સંજ્ઞા ...
દોષ મ

માર્ગાનુસારી જીવના પાંત્રીસ ગુણ.

મારો જીવના માર્ગ ઉપર ચલેલો જીવ
તે માર્ગાનુસારી જીવ કહેવાય.

૧ ન્યાયથી, કબ્જ ઉપાર્જન કરવું. — દરેક
પ્રકારનો વ્યાપાર, નીતિ અને પ્રામાણિક
પણાથી કરવો. નીતિ અને પ્રામાણિક
પણાથી પૈસા કરેલો પૈસા લાંબા વખત
મુધી રહી શકે છે, દગાથી અને દ... ની
તથા અસત્ય બોલી કોઈને...
મિત્રબંધા હોય તે

૩૦ નિર્ભય રિસા રેગમાં જતું નદિ અને
 મના રિસા વખતે હાથ ફરતું નદિ —
 એ રેગમાં જવાની માટે રખત આપતાં
 દોષ તથા સખતિ મના રિસા દોષ ને
 રેગમાં જતું નદિ. તેમજ એ વખતે એ
 હાથ ફરવાની ના પાડી દોષ ને વખતે
 ને હાથ ફરતું નદિ. તેમ ફરવાથી સાબને
 બાકે દાનિ માથે છે.

૩૧ અપરના જગ તથા અજગના વિચાર
 ફરતાં : — કોઈ માથે સર્માંમાં કે પુઠમાં
 ઉતરતું દોષ કે કોઈ મમ દાથ પર લેવું
 દોષ ત્યાં ને તે કાંઈ ફરવામાં ચોગાનું
 તથા જીઆનું જગ કેરતું છે ? નિર્ભંગના
 કેરતી છે ? તેના વિચાર ફરતા, પાડી
 તેમ રીકે સાબને તેમ ફરતું.

૩૨ જનનમૃદના મળને માન આપતું : —
 એ હાથ ફરવાથી જનુ કોઈથી વિરુદ્ધ થઈ

(૬૪)

પૈસા પેદા કરવા અને હુચિત પદાર્થ
ખાવા પીવા તથા પરિરવા આદવા વગે-
રેથી મુખ તથા આનંદ મેળવવાના વખતે
તે કરવું. કહેવાની એ મતલબ છે કે ધર્મ
કરવાના વખતે પૈસા પેદા કરવાથી ધર્મને
હરકત પહોંચે છે અને પૈસા પેદા કરવાના
વખતે ધર્મ કરવાથી પૈસા પેદા કરવાના
કામને હરકત પહોંચે છે, તેજ પ્રમાણે
ખાવા પીવા વગેરેથી આનંદ મેળવવાના
વખતે ધર્મ અગર પૈસા પેદા કરવામાં
આવે તો તેને (આનંદ મેળવવાના કામ
ને) હરકત પહોંચે છે. સંસારમાં આ ત્રણે
બાબતની જરૂર છે, તેથી કાઠનાથી કાઠ
ને હરકત ન પહોંચે એવી રીતે આખા
દિવસમાં વખત બાંધી, જે વખતે જે કામ
કરવાનું હોય તે વખતે તે કરવું. એક
બીજા વર્ગને બાધા થવા ન રેવી.

(૬૫)

૩૦ નિષેધ કરેલા દેશમાં જતું નહિ અને
મના કરેલા વખતે હામ કરતું નહિ :—
જે દેશમાં જવાની સામ્ર રજા ન આપતાં
હોય તથા રાખતમે મના કરેલી હોય તે
દેશમાં જતું નહિ. તેમજ જે વખતે જે
હામ કરવાની ના પાડી હોય તે વખતે
તે હામ કરતું નહિ. તેમ કરવાથી લાભને
બદલે હાનિ થાય છે.

૩૧ રથપરના બગ તથા અબજનો વિચાર
કરવો :— કેહા સાધે મનામાં કે પુઢમાં
ઉતરતું હોય કે કેહા હામ હાથ પર લેતું
હોય ત્યારે તે તે કાર્યો કરવામાં પોતાનું
તથા બીજાનું બગ કેટલું છે ? નિર્ભંગના
કેહલી છે ? તેના વિચાર કરવો, યહી
જેમ ફીક લાગે તેમ કરવું.

૩૨ જાતરામૂદના મનને માન આપવું :—
જે હામ કરવાથી બહુ લોકથી વિરુદ્ધ થઈ

(૬૬)

જ્યાનું લોય તો તે કાર્ય ન કરવું. એ
કાર્ય કદાચ સારું લોય તો પણ જો તે
લોકો ઉરકેરાપ જતા લોય તો તે વખતે
કાળદોષ કરવો અગર વખત પ્રમાણ
વર્તવું. શાન્તિથી લોકમત કેળવવો, સ
વખતની રાહ જોવી અને તેવો વખત
આવે તે કામ કરવું.

- ૩૩ સદા પરોપકાર કરવો:—શરીર નારા પામ
નારું છ-છંદગીનો ભરોંસો નથી એ
સમજી દરેક જીવનું જે રીતે ખની શો
રીતે બધું થાય તેવું કરી લેવું એ
બધું કંઈ હશે તેવુંજ બીજી મનિષ
જતાં સાથે આવશે એ યોગ્ય સમજવું
II લજ્જાનુ થવું :- દરેક કામ કરતી વખતે
પાતાની આખરની સંભાળ પહેરી રાખવી
એવું કામ ન કરવું કે જેથી આપણ
આખર કુળ મળી જાય ! અને આપણ

(૧૨)

૮ ભાઈને મેલેલી રૂપિયાની કુલપત્રમાં
જ ભાઈના જાણ સુધે મેલેલી રૂ.
જાન જાણ રૂ.૧૦૦ છે.

૯ ભાઈ મુલે ભાઈને જાણમાં લાગી
જાણમાં રૂ.૧૦૦ મેલેલી રૂ. ૨૦ મુલે
ધારેલા રૂ.૧૦૦ છે તે જાણ ભાઈ
જાણમાં મેલેલી.

૧૦ જાણ મેલેલી રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦

૧૧ જાણ મેલેલી રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦

૧૨ ભાઈ મેલેલી રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦

૧૩ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦
રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ.૧૦૦ રૂ. ૧૦૦

(૬૭)

૪૧ શોકરૂપી રાત્રને જે બહુ વખત નિકટ
(પાસે) રાખસો તો તમારી જીવિ,
હિમ્મત અને ધર્મ એ વળુ વસ્તુનો જક-
મૂળથી નાશ થશે.

૪૨ મહાપુરૂષો કેવળ સંસર્ગદોષથી વિકૃત
થતા નથી, જુઓ : અંદનના વૃક્ષને ઝેરી
સર્પોનો સંસર્ગ છતાં પણ તે ઝેરી થતાં નથી.

૪૩ જે રામુદ્ર મર્યાદા છોડે તો સત્તત્તત્તપુરૂષ
સત્તત્તત્તા છોડે.

૪૪ દરેક વખત પાતાનામાં અનુકંપારૂપ
ગુણને બહુ સાચવેલીથી જાળવી રાખવો.

૪૫ અનુકંપારૂપ જાનનો કેટલું જખ્યાએ
શાસકારોએ નિષેધ કર્યો નથી. વિચાર
કરો, મહાવીર ભગવાન સંસાર છોડી
નિરંજી-થયા તો પણ દેવદુષ્ટ વસ્ત્ર દેતી
વખતે પાતાનો અનુકંપા-ગુણ છોડ્યો નહિ.

(૨૧)

૩૩ મોઠાપો મરુને એ ભટ્ટુ વજન નિઠા
(૪૦૬) મળ્યોને તે જાણી નહિ.
દિગ્ધા અનં દુષ્ટે એ જુ વજનનો જુ
જુવ્યો નામ મોઠા.

૩૪ મદાપાપો દેવત મમમોદાપો વિગ
મળ નહો. છુડા " મોલના જાણે કેદી
મોલનો મમમો નામ જુવ્યો કેદી મળ નહો.

૩૫ એ મમુદ મળાને હો તે મળનાપાપ
મળનાપા હો.

૩૬ દો વજન પાનનાથા અનુપાપાપ
નરુને ભટ્ટુ મળવ્યોનીથી નામનો મળવ્યો.

૩૭ અનુપાપાપ પાનના 'મ. જાણાને
મળવ્યોને નિવંધ દો નથી. વિમાર
મો. મદાપો મળના મમમો હો
નિવંધની મળા તે જુ દેવના પાપ દો
વજન પાનના અનુપા મળ હોવો નહિ.

(૯૧)

૯૦ સંઘાતે કાણે એ જાણુ વચન વિદ્ય
(૫૦૦) કાણે એ જાણુ જુદે
દિવસે એને દર્શ એ જાણુ વચન વિદ્ય
જુદે જાણુ વિદ્ય.

૯૧ અર્થાત્ કાણે કાણે કાણે કાણે વિદ્ય
જાણુ જાણુ. જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.

૯૨ એ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
જાણુ જાણુ જાણુ.

૯૩ એ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.

૯૪ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.
જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ.

(૬૭)

૪૧ સોદરપો સચ્ચને જે બહુ વખત નિકલ
(પારો) રાખસો તો તમારી ભૂલિ.
દિગ્મન અને ધર્મ એ કનુ વસ્તુનો ૪૨-
મૂળથી નારા થયો.

૪૨ મદાપુરણ કેવળ સસર્ગદોષથી વિદૂત
થતા નથી. જુઓ : ચંદનના વૃક્ષને ઝેરી
સર્પાનો સંસર્ગ છતાં પણ તે ઝેરી થતાં નથી.

૪૩ જે સમુદ્ર મર્યાદા છે તે સજ્જનપુરુષ
સમજાવતા છે.

૪૪ રેક વખત પાતાલામાં અનુકંપારૂપ
ગુણને બહુ સાપચીતીથી જાળવી રાખવો.

૪૫ અનુકંપારૂપ જ્ઞાનનો કંઈ જમ્યાએ
શાસત્રદોષ નિષેધ ક્યો નથી. વિચાર
કરો, મદાવીર ભગવાન સંસાર છોડી
નિરુદ્ધી થયા તો પણ દેવદુષ્ટ વસ્ત્ર રેતી
વખતે પાતાનો અનુકંપા-ગુણ છોડ્યો નહિ.

(૬૮)

નથી. આ લેગુથી જ લેગોની મુક્તિ
દેન સિદ્ધાંતોમાં વર્ણન કરી છે.

૪૮ બધાં તમારો આદરસુહાર ન થતો હોય,
ગુજરાત આસત્તું ન હોય, અને વિધાની
સેરા માત્ર પણ પ્રાપ્તિ ન હોય ત્યાં
એક રાત્રિ પણ વાસ કરેલા નહિ.

૫૦ જે દિવસથી તમને નેત્રનો અને ખાંસીનો
રોગ શરૂ થાય તે દિવસથી તમે મીથુન
સેત્રનું બંધ રાખશો તોજ તમારો રોગ
અસાધ્ય થશે નહિ.

૫૧ અગ્નિ, પાણી, સૂર્ય, ચંદ્ર અને
રાજકુળ આ છ વસ્તુને નિરંતર નિકટ
રાખશો તો તેમાંથી કદી તમારા પ્રાણ
રહેવા મુશ્કેલ થઈ પડશે.

૫૨ જે તમે તમારામાં લુબ્ધતા અને લપટ-
તાની વૃદ્ધિ થતી રહેતો તો બાળી જાતો

(૮૧)

મહેજે. કે જે તમારા નુષ્ઠને મહાચાતે
શક્તિમાન હોય.

૫૭ દરેક વખત પોતાના આત્મિક ગુણને બહુ
મુંબાગાથી ગુખો. કેમકે જાત્રીશ લાલચવાન
પૂરપમાં પણ આત્મિક ગુણની બહુ ઉપ-
યોગિતા છે.

૫૮ આ તો બાત્રી જ નખજો કે નિર્બંધપણે
ધર્મ કરનારને વળ બુવતમાં હાંકે પણ
વસ્તુ અસાધ્ય નથી.

૫૯ ધર્મ અચળ દુશ્વરમાં જે નિસદરના ધરા-
વતો હોય. તરવ દુશ્વરો દુશ્વર હોવાને
જેને સદા અશ્વિ રહેતી હોય અને વિના-
હારણ પણ જે સદા ધાર્મિક પૂરપ ઉપર
કાપીત રહેતો હોય તેને હાંકી શકે બાઈ!
તને દુર્ગતિનો બહુ કાળ મુખી પિરવ
રહેશે નહિ.

(૮૩)

તેમની સેવાભક્તિ, સ્વરક્ષા, દયા,
અતેન્દ્રિયપણું જયશક્તિ, અને જયપ્રાપ્તિ
એ ઉત્તમ પુરુષોમાંજ હોય છે.

હે અહુત ! મારે કાંઈ તમારા શાસનની
મદદના, પક્ષપાતથી, અને અન્ય મતના
શાસન ઉપરના દ્વેષભાવથી તમારામાં
શ્વેચ્છિય નથી; કિંતુ આત્મત્વપણાની
પરીક્ષાએ તમારામાં શ્વેચ્છિય કરાવી છે.

પ્રભુતા, પ્રિયપણું, પરોપકાર અને પડિ-
તતા એ પુણ્યના દ્વિયથી મળે છે.

હે જિન ! મારા અંતઃકરણની ગુપ્ત વાતો
પણ સઘળી તું જાણે છે તો હું વધારે
ઉપચારી શું કરું ?

મિત્રના વળ પ્રકાર છે, પોતાનો મિત્ર તે
મિત્ર, મિત્રનો મિત્ર તે મિત્ર, અને પોતાના
શત્રુનો શત્રુ તે શત્રુ.

(૯૮)

૧૧૩ ઉદ્ધવજી, ચાવતીપજી, અન્ય દુઃખરોડા
વિચરેજી રૂપાપજી પામતું મુક્તબ છે
પણ એક અમુલ્ય સમ્બંધવરના પામતું
હવે બધું ફક્ત છે.

૧૧૪ સમજિ પામ્યા પછી હવે અર્ધપૂરગત
પરાવર્તન (વળે પાડે કાગ) સંસાર
જામળ કરેલા રહે છે.

૧૧૫ સમજિ અવસ્થામાં હર દેખાનિક વિન્ધ
બીછ ગતિનું આપુખ્ય જાંપે નદિ, પણ
એ સમજિ પામ્યા પહેલાં અન્ય બીછ
કેલ ગતિનું આપુખ્ય જાંપી લીધું તેાપ
તેા તે ગતિમાં જતું પડે.

૧૧૬ સમજિ અવસ્થામાં કરેલી સત્ક્રિયાજ
હવે મુજિ રેનાર થાય છે.

૧૧૭ અનિચાર ફાળુપુજા અનુધાન કરતાં
કરતાં કોઈકોઈ દિવસ નિરુત્તિચાર અનુધાન
પણ બની આવશે.

પણ એવારે એવો વખત આવી ગયો
કે એઆને જાણતને ખારે વીંટી અને
જાણુજાણી એમના પાયા ત્યારે આપણને
આ તુલ્ય વિપત્તિથી આધિરં થેનું ?

૧૩૦ કામિનિ ઓ પ્રનિરૂત વર્તણૂકનાનો દોષ
તો પણ પુરુષાર્થ પાત્રનો શ્રીને ખાતરી
નથી, કેમકે તેથી હિંસા ઉપજાવે નાવ ઈ
અને હિંસાથી થયેલી હરખોના નાશ થાય
છે, ખરે તેથી સાથે ખોન રહી પુણ
(બુદ્ધિ) શાખા કરેલા તે તે થાયે શિક્ષા
નથી.

૧૩૧ નિઝવ નવથી આત્મા નિરૂંપ છે અને
બ્યવદાર નવથી આત્મા સુરૂંપ છે.

૧૩૨ નિઝવ નજને : અંતરંગમાં 'પારજી' હરી
બ્યવદાર નવ 'પ્રમાણે' શ્રેષ્ઠ સાધનમાં
પ્રવર્તમાન થવું આ હેતુ પુરુ કરવા
લાયક છે.

1

(૧૦૫)

૧૩૫ જે હવ ! જેને તારે હજીય છે તે તને
હજીય છે. ચિંતાર કરે ! ચિંતાર કરે !

૧૩૬ મરડપયોગથી અર્થ કરનારને સામ્ર પલ
સામ્ર થઈ પડે છે.

૧૪૦ કોઈની દાંસી કરશો નહિ, દાંસી કર-
વાથી માફ પશિશ્યમ આવે છે.

૧૪૧ બહુ વ્યવસાયચાજાને (વ્યાપારચાજાને)
જન પુછે. કે બાઈ ! તમને આથી કેટલું
મુખ છે. તે કહે તદન દુખ તદન દુખ
તો પછી આપણે તે વ્યવસાય (વ્યાપાર)
થી દૂર રહેવા કેમ ઉપમી નં વતું
જોઈએ ?

૧૪૨ પ્રાણઃકાજમાં જેતું નિર્મળ પ્વાન થયું
રહે છે, તેતું બીજાં મંમયમાં થઈ
સાતું નથી.

(૧૦૬)

ચોવીશ નીચ કરોનાં લાંઘન.

- ૧ અપભ્રંશનાયનું વૃષભ (બગદા)
- ૨ અગ્નિનાયનું હસ્તી (હાથી)
- ૩ સંભવનાયનું અથ (ઘોડા)
- ૪ અભિનંદનસ્વામીનું કપિ (ચાંદ્રો)
- ૫ સુમતિનાયનું કોચપદ્મી.
- ૬ પદ્મપ્રભાસુનું પદ્મ (કમળ)
- ૭ સુપાર્શ્વનાયનું રચસ્તિક (સાધીયા)
- ૮ ચંદ્રપ્રભાસુનું ચંદ્ર.
- ૯ સુવિધિનાયનું મગરમચ્છ.
- ૧૦ શીતલનાયનું શીવચ્છ.
- ૧૧ ભેયાંસનાયનું ખડગી (બેડા)
- ૧૨ વાસુપૂજ્યસ્વામીનું મહિષ (પાંડો)
- ૧૩ વિમળનાયનું વનુદ (બૃહ)
- ૧૪ અનંતનાયનું સોચાણા પુષ્પી.
- ૧૫ પરનાયનું વજ્ર.
- ૧૬ રાત્રિનાયનું મૃગ (હરણ)

18

19

20

21

(૧૧૧)

મકીના સોજે તીર્થ-કરોનો વર્જ-કાંચન જેવો
(પીળો) છે.

નવપદનાં નામ.

૧ છે પદે અરિહંત, ૨ જે પદે સિદ્ધ, ૩ જે
પદે આચાર્ય, ૪ છે પદે ઉપાધ્યાય, ૫ મે
પદે સાધુ, ૬ જે પદે દર્શન, ૭ મે પદે જ્ઞાન,
૮ મે પદે ચારિત્ર, ૯ મે પદે તપ.

નવપદના વર્ણ.

અરિહંતનો વર્ણ પીળો છે.

સિદ્ધનો વર્ણ રાતો છે.

આચાર્યનો વર્ણ પીળો છે.

ઉપાધ્યાયનો વર્ણ લીસો છે.

સાધુનો વર્ણ કાળો છે.

દર્શન જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપનો વર્ણ
ધોળા છે.

નવે પદનું ધ્યાન ધરતી વેળે ઉપર મુગ્ધ

૧૯ મહિનાયનું કુંભ (કનકા)

૨૦ મુનિસુમતસ્વામીનું કુંભ (કાચળો)

૨૧ નમિનાયનું નીલોત્પલ (લીલું કમળ)

૨૨ નેમિનાયનું શંખ.

૨૩ પાર્થનાયનું સર્પ.

૨૪ મહાવીરસ્વામીનું સિંહ.

ચોવીશ તીર્થ કરના વર્ણ.

વર્ણ—શરીરનો રંગ.

પદ્મપ્રભ અને વામુપૂજ્યસ્વામીનો વર્ણ રાતો છે.

ચંદ્રપ્રભ અને સુવિધિનાયનો વર્ણ ઉજ્જવળ

(ધોળો) છે.

મહિનાય અને પાર્થનાયનો વર્ણ સીસો છે.

મુનિસુમતસ્વામી અને નેમિનાયનો વર્ણ રવા-

મ (ઠાળો) છે.

(૧૧૧)

બાકીના સોળે તીર્થ કરેાનો વર્ણ. કાંચન જેવો
(પીળો) છે.

નવપદનાં નામ.

૧ છે પદે અરિહંત, ૨ જે પદે સિદ્ધ, ૩ જે
પદે આચાર્ય, ૪ જે પદે ઉપાધ્યાય, ૫ જે
પદે સાધુ, ૬ જે પદે દર્શન, ૭ જે પદે જ્ઞાન,
૮ જે પદે ચારિત્ર, ૯ જે પદે તપ.

નવપદના વર્ણ.

અરિહંતનો વર્ણ ધોળો છે.

સિદ્ધનો વર્ણ શતો છે. "

આચાર્યનો વર્ણ પીળો છે.

ઉપાધ્યાયનો વર્ણ લીલો છે.

સાધુનો વર્ણ કાળો છે.

દર્શન જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપનો વર્ણ
ધોળો છે.

નવે પદનું ધ્યાન ધરતી વખતે ઉપર મનન
વર્ણ

(११३)

प्रभुस्तुति करती वसते बोलवा
योग्य श्लोको.

१

अद्य मे सफलं जन्म, अद्य मे सफला क्रिया,
शुभोदयो दिनोऽस्माकं, जिनेन्द्र ! तव दर्शनान्.

२

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !
तुभ्यं नमः धितितलामलभूषणाय !
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय !
तुभ्यं नमो जिन ! भवोदधिप्रोक्षणाय ॥

३

अयामवत् सफलता नयनदयस्य,
देव ! त्वत्पीयूषसांघुज-वीधणेन;

(११५)

७
पाताले यानि चिदानि, यानि चिदानि भूतले;
स्वर्गे च यानि चिदानि, तानि वंदे निस्तम्भम्.

८
नेत्रानन्दकरी भरोदधितरी, अथस्तोर्मजरी;
श्रीमद्भक्तमहानरेन्द्रनगरी, व्यापल्लताधूमरी;
हर्षोत्कर्षशुभप्रभायलहरी, रागद्विपां जित्वरी,
मूर्तिः श्रीजिनपुंगवस्य भवतु, अथस्करी देहिनाम्

९
किं कर्पूरमयं सुधारसमयं, किं चंद्रोर्चिमयम्,
किं लावण्यमयं महामणिमयं, कारुण्यफेलिमयम्;
विश्वानन्दमयं महोदयमयं, शोभामयं चिन्मयम्,
शुक्लध्यानमयं वपुर्जिनपतेर्भुयाद्भवतु लंघनम्.

१०
दीनोद्धारधुरधरस्त्वदपरो, नास्ते मदन्यः कृपा-
पात्रं नात्रजने जिनेद्यस्तथा, ज्येतांनयाचे श्रियम्;

(११५)

७
पाताले यानि चिंयानि, यानि चिंयानि भूतले;
स्वर्गे च यानि चिंयानि, तानि वंदे निरन्तरम्.

८
नेत्रानंदकरी भवोदधिनरी, श्रेयस्तरोर्मजरी,
श्रीमद्दर्ममहानरेन्द्रनगरी, व्यापल्लताघूमरी;
हार्पोत्कर्षशुभप्रभावलहरी, सगडिषां जिह्वरी,
मूर्तिः श्रीजिनपुंगवस्य भवतु, श्रेयस्करी देहिनाम्

९
किं कर्पूरमयं गुणारसमयं, किं चंद्रोर्चिर्मयम्,
किं लावण्यमयं महामणिमयं, कारुण्यकैलिमयम्;
पिधानंदमयं महोदयमयं, शोभामयं चिन्मयम्,
शुक्लध्यानमयं सप्तजिनपतेर्भुषाद्भगालंघनम्.

१०
दीनोद्धारप्राप्तित्वदपते, नाम्ने मदन्यः कृपा-
पात्रं नावजने जिनेशतया, ज्येष्ठानयाचे श्रियम्;

(૧૧૯)

નૈવેદ્ય તથા ફળ મહોટાં અને ચોખિતાં હોવાં જોઈ
 એ કારણ છે તેથી આપણે મોક્ષ મેળવવું છે.
 જેવાં તેવાં અને વાળીને ઝીલ્યાં ફળ મૂક્યાં હોય
 તે ફળ પણ ચોડું જ મળે છે. મુઠેલાં ફળ
 પેસે મૂકીને લેવાય નહિ. સ્વસ્તિક કરીને જો હાથ
 જોડી સ્વસ્તિક ઉપર દષ્ટિ રાખી નીચે પ્રમાણે
 માગણી કરવી. “ હે પ્રભુ ! જ્ઞાન દયાન અને
 ચારિત્ર રૂપ ત્રણ રાત્ર આપી નરક, તિર્થંક,
 મનુષ્ય અને દેવ એ ચાર ગતિમાંથી મુક્ત કરી
 મને સિદ્ધિસ્થાન, મેળવવા શકિતમાન કરે ”
 ઘણું પુન્ય કરે તે દેવતા થાય. ઘણું ધર્મ કરે
 તે મોક્ષે જાય. શુભ કર્મ પુણ્ય કહેવાય અને
 કર્મનો સાર થયો તે ધર્મ કહેવાય. દેવગતિ
 શુભ મેળવવા માટે ‘સારી છે પણ મોક્ષે જવા
 માટે મનુષ્ય ગતિ ઉચ્ચ છે, તેથી દેવતા પણ
 મનુષ્ય થવા ઈચ્છે છે. સિદ્ધગતિ પાંચમીયત્રિ કહે.

અ ગુહા ઉપર રાખી પહેલી આગળીયા ગણવા.
પરી ગણાઈ રહે એટલે ફેરવીને ગણવી પણ
મેરવું ઉછંધન ન કરવું.

સ્વસ્તિક.

પહેલાં ત્રણ રત્નરૂપ ૩ ઢગલી કરા
પછી સ્વસ્તિક કરવો. પછી સિદ્ધશિલા ત્રણ
સિદ્ધસ્થાન કાઢવું સ્વસ્તિક ઉપર નૈવેદ્ય ('તામું,
સાકર વગેરે) અને સિદ્ધસ્થાન ઉપર
દૂધ (બઢામ, મોખારી વગેરે) મૂકવું.

નોંધ—અહીં ફેટાએક કડે છે કે આર મ
પૂર્ણ કરી મેદા ફળની પ્રાપ્તિની ઇચ્છાએ સ્વસ્તિક
ઉપર ફળ મૂકવું અને અખાદારી પદ પ્રાપ્ત કર
માટે નૈવેદ્ય સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવું.

(૧૧૬)

નૈવેદ્ય તથા ફળ મ્હોટાં અને ચોભિતાં હોવાં જોઈ
એ કારણ કે તેથી આપણે મોક્ષ મેળવવું છે.
જેવાં તેવાં અને વાળીને ઝીણાં ફળ મૂકવાં હોય
તો ફળ પણ એકું જ મળે છે ચ્હટેલાં ફળ
પૈસા મૂકીને લેવાય નહિ. સ્વસ્તિક કરીને બે હાથ
જોડી સ્વસ્તિક ઉપર દષ્ટિ રાખી નીચે પ્રમાણે
માગણી કરવી. “ હે પ્રભુ ! જ્ઞાન ધ્યાન અને
ચારિત્ર રૂપ ત્રણ રતન આપી નરક, તિર્થંચ,
મનુષ્ય અને દેવ એ ચાર ગતિમાંથી મુક્ત કરી
મને સિદ્ધિસ્થાન મેળવવા શક્તિમાન કરે ”
ઘણું પુન્ય કરે તે દેવતા થાય. ઘણું ધર્મ કરે
તે મોક્ષે જાય. શુભ કર્મ પુણ્ય કહેવાય અને
કર્મને કાય થયો તે ધર્મ કહેવાય. દેવગતિ
શુભ મેળવવા માટે સારી છે પણ મોક્ષે જવા
માટે મનુષ્ય ગતિ ઉત્તમ છે, તેથી દેવતા પણ
મનુષ્ય થવા ઇચ્છે છે. સિદ્ધગતિ પાંચમીગતિ કહે-

(૧૪૧)

જન્ય સેવકેના અંગે ભલે ભલે કાલેથી
 કૃપાદાયક ન હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 કર્યું જન્ય સેવકેના અંગે ભલે ભલે કાલેથી
 કૃપાદાયક ન હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ

૨ પ્રથમ તાલે કાલેથી ભલે ભલે કાલેથી
 કૃપાદાયક ન હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ

૩ પ્રથમ કાલેથી તાલે ભલે ભલે કાલેથી
 કૃપાદાયક ન હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ
 નહીં કર્યું હોય તેમજ તેમણે પણ કાંઈ કાંઈ

(૧૨૩)

કર્ય ૩૫ ગ્રીષ્મ નિસીદિ કદી મૈત્ર્યવંદન કરવું.
 ખમાસમણ દીપાં ખડેલાં જમીનને પ્રભુચર રૂમાત
 વગેરે વળી પુંકવી અને પછી સ્વસ્તિક કરવો.
 મૈત્ર્યવંદન કરતી વખતે પ્રભુ ઉપરજ દિ
 સ્થાપનો. બીજે આનુષાંગ્ય કયાંઈ પણ ભેટ
 નહિ. જેમાં પ્રભુના શુભનું વર્ણન હોય તેવાં જ
 મૈત્ર્યવંદન, સ્તવન અને મોલ કરેલાં તીર્થ કે
 નિમિત્તા મદિધાવનં સ્તવનદિ પ્રતિ
 કમલ્પદિ અવસરે કરેલાં. હરોગ્રસરમાં ન કરેલાં
 પુરૂષ પ્રભુની જમણી તરફ અને સ્ત્રી દાણી
 તરફ ઉભી રહી હર્મન કરે મૈત્ર્યવંદન બીજાને
 હરાત ખડેદિ તેણે ઉભા રહાયો ન તરુ
 હર્મન પૂજની પૂર્વભાગે કર્ષે જાણે ૧૧૬ મારે
 અને 'તુલ્ય ભેદ મારે દેવ છે' એમ જણવત
 મારે પંદ વચ્ચે, પણ તે પીંદિથી વચ્ચે.
 (૧૧૭ ઉપા મુજબ) પ્રભુને રૂપ ૩ વંદ

સુખ કરતી વખતે તથા બીજે પ્રસંગે ઉભા
 રહેતી વખતે આગ્રહા બાગમાં ચાર અંબુલનું
 બને પાછલા બાગમાં કાંઈક એમનું છેદું રાખી
 ૫૫ રચાવવા. દરિ નામિકા ઉપર રચાવવી.
 સમતા પ્રાપ્ત કરવી, એ સામાયિક કરવાનો
 હેતુ છે તેમી સામાયિક કરીને કાંઈની નિંદા
 કે નકામી વાતચીત કરવી ન જોઈએ. પણ
 વાંચવા તથા બહુવામાં તે વખત ગાળવો
 જોઈએ. છાંદમી સુધી રાજ સામાયિક કરીએ
 અને સમતાની પ્રાપ્તિ ન થાય તો સામાયિકનું
 ખર્ચ ફાળ મળ્યું ન કહેવાય. મૂળ ગભારા પાસે
 જઈએ કે તસ્તજ જગત્રયાધાર ! તુમ્યં નમઃ
 એ પાઠના ઉચ્ચાર સાથે શરીરને અર્ધું ન
 માવી પ્રભુને વંદન કરવું. નવપદ માંહેલા
 પહેલાં બેનો દેવમાં, વચલા ત્રણનો સુરમાં અને
 ત્રણમાં ચાર પદનો ધર્મમાં સમાવેશ થાય છે.

(૧૨૭)

(૪૮ મીનીટ) એ પૂરું થાય.
 કરીએ તો પાણી ન પીવાય, તિવિહારમાં
 પ્રથમથી તપાસીને ઢાંકો રાખેલું પાણી પીવાય
 પણ તે એક પહેરની અંદર, પછી નહિ અને
 દુધિહારમાં મુખવાસ (સાપારી, જોતરો વગેરે)
 અને પાણી કરપે પણ છુંદનો કાંચો કે બીડી
 વગેરે (જેથી અગ્નિને આરંભ થતો હોય તે)
 ન કરપે. દિવસમ વેલાં પાપને દૂર કરવા
 માટે દેવસિ પ્રતિક કરવામાં આવે છે. શત્રિનાં
 પાપ દૂર કરવા માટે સવારે રાખપ્રતિકમણ, પંદર
 દિવસનાં પાપ દૂર કરવા માટે દર વડિદ્યે
 પાખી પ્રતિકમણ, ચાર માસનાં પાપ દૂર કરવા
 માટે ક્રત્તક, ફાગણ તથા અષાઢ માસની
 શુદ્ધી વડિદ્યે ચઉમાસી પ્રતિકમણ અને બાર
 માસનાં પાપ દૂર કરવા માટે ભાદરવા શુદ્ધી
 અને રાજ સંવત્ષરી પ્રતિકમણ કરવામાં આવે

(૧૨૮)

હે કારણ થોજે (અપનાદે) દેવસી પ્રતિક્રમણ
 અપોરના બારમાં સત્રીના બાર વામ્ણ સુધી
 અને સર્વ પ્રતિક્રમણ સત્રીના બારથી દિવસને
 બાર વામ્ણા મુખી સર્વ સહે છે વર્ષના ૩૬૬
 દિવસને દિસાએ સર્વપ્રતિક્રમણ ૩૬૦, દેવમી
 પ્રતિક્રમણ ૩૩૫, જાણી પ્રતિક્રમણ ૨૧, અર્ધ-
 માત્રી પ્રતિક્રમણ ૩ અને અંવરછદી પ્રતિ-
 ક્રમણ ૧ સાથે એક બાજુથી પ્રતિક્રમણ કર્યા
 કરીએ અને બીજી તરફથી પાપ કરવાં પણ
 થાયુ શર્ખીએ તો તો નં પ્રતિક્રમણ કર્યા ન
 કર્યા નેવું ગણાય પણ મીએ મીએ જાપ
 માર્યોમાં ઘટતા જઈએ નં પ્રતિક્રમણનું મુંદર
 રૂઝ મળે, એ એકસ સમજવું

શ્રી વીરજિન સ્તુતિ રાગ કટાવાળુ,

સાહેબ જિનવર નમીએ પ્રીતે,

કરીએ વિનતિ વારંવાર;

(૧૨૬)

સંસારે બહુ કાળ જામ્યા પળ,
ક્યાંઈ ન આજ્યો પ્રભુજી પર;
હવે તુજ શાસનનો રસ લેવા,
અંતર ઉછળે છે આવાર-સાહેબ. ૧

ગણપરને ત્રિપદી સંભળાવી,
શાસ રચાબ્યાં જાપરંધાર;
અમ બાગકપર ફૂંખા કરીને,
અમને આપો તેનો સાર-સાહેબ. ૨

પંચમ કાળે તુમ વિધેગે,
પ્રતિમા અગમનો આધાર;
પૂર્ણાંદ પ્રતાપી અમને,
આપો તે બન્ને પર ખ્યાર-સાહેબ. ૩

શાસનનાં તુજ કર્મો કર્મ,
અમને આપો શોર્ અપર;

(૧૩૧)

પારંગતનું શરણુ ઝીંકીને;
 માનવદેહ સફળ કરીએ-એ શ્રી શાંતિ. ૨
 શાંતિ વિધાયક નામ રટનથી;
 પરમ શાંત પદ ઝટ વરીએ-એ શ્રી શાંતિ. ૩
 ભક્તવત્સલ ભવસંતતિછેદક
 યાન પાત્ર સમ ભવદરીએ-એ શ્રી શાંતિ ૪
 નાહું ન તુ મમ મંત્ર જપીને;
 યુનિત પ્રભુ પગલે ચરીએ-એ શ્રી શાંતિ ૫
 દુર્લભ તિનશુણુ અંગીકરીને;
 જહ વસીએ શિવમંદિરીએ-એ શ્રી શાંતિ. ૬

શ્રી વીગચિત્ત ગતિ—રાગ કટ્યાણ.

૯

માણ ઉપકારી મહાવીર;
 ત્યાગ ઉપકારી મહાવીર

(૧૩૧)

પારંગતનું શરણુ ઝડીને;
 માનવદેહ સંજ્ઞ કરીએ-ઐ શ્રી શાંતિ. ૨
 શાંતિ વિધાયક નામ રટનથી;
 પરમ શાંત પદ ઝટ વરીએ-ઐ શ્રી શાંતિ. ૩
 ભક્તવત્સલ ભવસંતતિઉદ્ધક;
 યાન પાત્ર સમ ભવહરીએ-ઐ શ્રી શાંતિ ૪
 નાદ ન તુ મમ મંત્ર જપીને;
 પુનિત પ્રભુ પગલે ચરીએ-ઐ શ્રી શાંતિ. ૫
 દુર્લભ નિનશુષ્ક અંગીકરીને;
 જય વસીએ શિવમંદિરીએ-ઐ શ્રી શાંતિ. ૬

શ્રી વીરનિન સ્તુતિ-રાગ કદયાણ.

ઉપકારી મહાવીર, જગત્સ ઉપકારી મહાવીર;
 વંદન કરીએ વીર ! જગત્સ ઉપકારી મહાવીર

અહ કર્મરિપુ નાશ કરીને, સિદ્ધ થયા ભગવાન;
તેમ કરી અમ તુજ બાળકશં ચક્રશું તરી
સમાન—અભારા. ૧

તુજ ગુણગ્રામ હૃદયમાં પરશું સખીશું તુજ નમ;
વિજય વાવટો જગ ફરકાવી, રચશું વિદ્યાધામ
અભારા. ૨

સ્વાસ્થ્ય નય ભંગી પ્રમાણે, ઉત્તમ તત્ત્વનું જ્ઞાન;
ભક્તી બજાવી સંતજનોનાં ગાશું નિશ્ચિન જ્ઞાન ૩
તુજ મંદિરમાં આગેખીશું, પૂર્વસાધુનાં ચિત્ર;
તેને અને તુજ પગલે ચાલી, ઘાશું અમે
પવિત્ર—અભારાં. ૪

શ્રી વીર જિન સ્તુતિ—રાગ ઠહયાણુ.

વંદે વંદો પદ ત્રિશજ્ઞાનંદના,
પ્રભુ જ્ઞાની મહા ગંભીરના—વં

(૧૩૩)

ધર્મ પુરંદર સેવિત મુંદર
ધર્મ પુરંધર પીરના—વદો. ૧

વિમ વિનાયક ને શિષ્યવક્ર;
સ્વામી શુદ્ધ સમૂદના—વદો. ૨

તીર્થધનિ તીર્થકર શંકર
દાસ મમદિન તીરના—વદો. ૩

નાથ નિરંજન બવ બવ બવના
દાસ ઉગમના ગિરના—વદો. ૪

૬૬૬—

શબ્દ બળવાથી, તપ દરવાથી કે ઘનદેવાથી
 શું પ્રયોજન છે ? ફળ સુખજ્ઞા મુખના રેવાન
 રૂપ એક મુખ્યનુરાગનેજ તું આદર. ૪

હાથ તું ઘણા તપ દરીશ, ઘણા સામ્ર
 બળીશ, અને વિવિધ દષ્ટો ગ્રહીશ, પરંતુ
 જો મુખ્યનુરાગ ધારીશ નહિં-બીજાના મદમુખ
 જોઈ શાસ્ત્ર ધરશ નહિ, તો તારી સઘળી દરજી
 હાથ સુખજ્ઞે. ૫

બીજાના મુખનો ઉત્કર્ષ સાંભળીને જો તું
 અદિમાર્ગ દરીશ તો જરૂર તું સંસારમાં સર્વ
 સ્થળે પરાભવ પામીશ. ૬

ઈપાંના જોરથી અંતઃકર્મ જઈ જો તું
 મુખ્યત્વે જનોના ઘાત પણ અવર્જવાદ
 હાથ રીતે બોલીશ તો સંસાર મદાઅમર
 [અને ત્યાં બહુ
 ભવ દરેકે પામે]

મારે પ્રથમથીજ પારના અવર્જવાદ બોલવાથી
પાછા આસર-ફર / ૭

આ વર્તમાન બચમાં છુપ જે ગુણનો
કે દોષનો અભ્યાસ કરે છે, તે ગુણ
દોષને અભ્યાસ વડે પરબચમાં ફરી
મિળાવે છે. ૮

જે પાતે સોંકડો મમે ગુણથી ભર્યો
છતો અદેખાઈ વડે પારના દોષ જણે છે તે
પંડિત પુરુષોની નજરમાં પસાડના ઠગસા
જેવો અસાર (હલકો) જણાય છે. ૯

જે દુષ્ટ આશયથી પરાયા હ
અછતા દોષને મહાજુ દરે છે, તે
આત્માને નિરર્થક પાપ બંધનથી
(તેથી ભવાંતરમાં પાતે જ વારંવાર
થાય છે.) ૧૦

તેવસા મારે જેથી ઠપાય અર્થ

(૧૩૭)

ધાવ તે કાર્ય જરૂર તણ દેવું અને બેથી
કપાય અગ્નિ શાંત થાય તેજ કાર્ય આક-
રવું. પરનિંદા, હર્ષા, અદેખાઈ પ્રમુખ અકાર્ય
અવરથ તળવાનાં છે. ૧૧

જો તું ત્રિભુવનમાં ગુરુપણ મેળવવા
ખરેખર ઈચ્છતો હોય તો પારકા કોષ
મહુજ દરવાની અથવા પરનિંદા દરવાની
પોક્ષી કુદેવ સંપૂર્ણ પ્રયત્ન વડે તું તણ દે
મેજ મોઘાડનો માર્ગ છે. ૧૨

જગતમાં સહુ કોણે પ્રસાંસવા યોગ્ય
આ ચાર પ્રકારના પુરૂષો દેખા છે. ૧ સર્વો-
ત્તમોત્તમ, ૨ ઉત્તમોત્તમ, ૩ ઉત્તમ અને ૪
માધ્યમ. ૧૩

એ ઉપરાંત બારે દર્મી અને ધર્મવાસના
રહિત છે અધમ અને અધમાધમ પુરૂષો હોય
તેમની પણ નિંદા તો નજ દરવી, પરંતુ (જની

(૧૩૮)

રાગથી રંગાયો દોષ, પરંતુ તરતજ
બીજે કણે તે લાગેલા પાપનો મર્વ પ્રકારે
નિંદા ગદ્ગદ હો અને ફરી આખા બચમાં
સાઈ વખત લેના મનમાં રાગ પ્રગટે નહિ
તે મહા મુત્તવંત પુરુષ હિતપ્રાપ્તમ છે એમ
બાળકુ. ૧૮-૧૯.

જે કણમર ઓનું (મુંદર) રૂપ લેવે
અથવા મનથી તેનું ચિંતન હો. પરંતુ
ઔઝાઝિ વિષયભોગ મંબધી પ્રાર્થના હો
હતાં તેનું અકાર્ય (ત્રી સેવન) હો નહિ,
તે સાધુ કે સ્વતંત્ર સતોષી સાચક અદ્ય
સંસારી હિતમ પુરુષ બાળકુ. ૧૯

જે સાધુ કે સાચક બચબીર દોષ
સ્વમન રક્ષા હો તે હિતમ છે ખરી હસોટીમાં
પદ
બંધ થવા ન દે તેનો
બંધ

(૧૩૯)

રાગથી રંગાયો હોય, પરંતુ તરતજ બીજે કાળે તે લાગેલા પાપની સર્વ પ્રકારે નિંદા ગદ્દા કરે અને ફરી આખા જીવમાં દોષ વખત લેના મનમાં રાગ પ્રગટ નહિ તે મહા સત્યવંત પુરુષ ઉત્તમોત્તમ છે એમ જાણવું. ૧૭-૧૮.

જે કાળુખર ત્રીનું (મુંદર) રૂપ જોવે મથવા મનથી તેનું ચિંતન કરે, પરંતુ ક્ષીઝાઝિ વિષયભોગ સંબંધી પ્રાર્થના કર્યા છતાં તેનું અકાર્ય (ત્રી સેવન) કરે નહિ, તે સાધુ કે સ્વદાસ સતોપી આવક અદ્ય સંસારી ઉત્તમ પુરુષ જાણવો. ૧૯

જે સાધુ કે આવક જીવલીર હોઈ સ્વયંત રક્ષા કરે તે ઉત્તમ છે ખરી હસોટીમાં જીજ્ઞાસુ જે પ્રતિ જાગ થયા ન હો તેનો

નહિં, તેમજ પ્રસન્ના કરવાથી તેમના પાત્રે
પ્રેરિત આપવા બેસું જ થયે. ૨૩

હીજાચારી સાધુ-યતિ ઉપર દાખા
આણીને જે તેને રચે તો હિત બુદ્ધિથી
સત્ય માર્ગ હોવો. તેમ છતાં જો તે રોષ
કરે તો તેના દોષ-દુર્ગુણ (સભા સમક્ષ)
પ્રાશસ્ય નહિં. ૨૪

અત્યારે દુષ્પત્ર દાળમાં જોનો યોગ પજુ
શુભ-ધર્મ જોવામાં આવે તેનું બહુ માન
ધર્મ બુદ્ધિથી સદાય કરવું પુણ્ય છે એથી
સ્વપરને અનેક લાભ થવા સંભવ છે. ૨૫

પરગણમાં કે સ્વગણમાં જે સંવિષ્ણ
(તિમ વેરામ્બવંત-ભવલીર બહુસૂત ગીતાર્થ)
મુનિ જનો હોય તેમનો મુખાવરણ કરવા
મત્સર-ભાવથી હું ચુકીશ નહિં. સમભાષી
પ્રધાનો ગુપ્તાગમ સદાય દુર્લભ છે તે

(૧૪૧)

નહિં, તેમજ પ્રસાદા કરવાથી તેમના પાત્રને
પુષ્ટિ આપવા લેવું જ વસે. ૨૩

હીણાચારી સાધુ-યતિ ઉપર દરજ્જા
આણીને બે તેને રથે તો હિત બુદ્ધિથી
સત્ય માર્ગ હોવો. તેમ છતાં બે તે રોષ
કરે તો તેના દોષ-દુર્ગુણ (સભા સમક્ષ)
પ્રકાશવા નહિં. ૨૪

અત્યારે દુષ્કર્મ કાળમાં લેના થોડા પછ
ગુણ-ધર્મ લેવામાં આવે તેનું બહુ માન
ધર્મ બુદ્ધિથી મુદાય કરવું પુણ્ય છે એથી
સ્વપરને અનેક લાભ થવા સંભવ છે. ૨૫

પરગમ્હમાં કે સ્વગમ્હમાં જે સંવિદ્
નિમ્ન વેરાઅવંત-ભવભીર બહુશ્રુત બીતાર્થ)
ને જનો હોય તેમનો ગુણાનુરાગ કરવા
સર: ભાવથી વું ચુકીરા નહિં. સમભાષી
હા પુરવોનો ગ્રમાગમ સદાય દુર્ગંભ ॥ તે

(૧૪૩)

શ્રી સોમમુંદર મુરિ મહારાજ સબ્બ લોકોને
એકાંત દિન જીવિધો અમૃતચયનો વડે વાપ
કરે છે,

કૃતિશમ.

—•ૐૐ•—

પ્રભુની અદ્વિતીય પ્રકારની પૂજા શા માટે કરવી!

દિકર્મ મળતે ધોવા માટે.

૫ તાપ શાખાથી શીતળ

ની પ્રસન્નતા વધારવા માટે

દિ મહાનિ વાસના ૧૨

૥૧૧ દર્શો: ૧૧૧ મે દર્શ ૧૧

(૧૪૨)

ગમે ત્યાં દોષ તો પણ તેમનું તો ક્ષમા
મુખે થઇ શકે છે. તેમના દુર્લભ સમાગમને
સાક્ષ મળે તો તેની ક્ષમા ઉપેક્ષા કરવી
નહિ. કેમકે તેવા સમભાવી મહાત્માઓથી
આપણને ઉત્તમ ફળ મળી શકે છે. ૨૬

ગુણ રત્નોથી અત્યંત પુરવાનું બહુમાન
જે સુદ-નિષ્પદ મનથી કરે છે તે અન્ય
જન્મમાં તેવા ગુણોને જરૂર મુખે મુખે મળવી
શકે છે. સદ્ગુણોનું અનુભવન કરવું યા તેમનું
બહુમાન કરવું એ આપણે સદ્ગુણી થવાનું
અભિલાષ બીજા છે. ૨૭

આવી રીતે ગુણાનુરાગ (સદ્ગુણી પ્રત્યે
અત્યંત પ્રેમવાત્સલ્ય) પાતાની હૃદય જ્વલિમાં
જે ધારણ કરે છે તે મહાનુભાવ સર્વ ઝાઝને
નમન કરવા ધીમ્ પરમ શાન્ત પાત્રે પામે તો
ક્રમ પરમ સુધિગાં જ્ઞાન પવિત્ર ગુણો

(૧૪૩)

શ્રી સોમમુંદર સુરિ મહારાજ સુબ્ય જોડેને
એકાંત હિત બુદ્ધિથી અમૃતવચનો વડે પાઘ
કરે છે.

કૃતિરામ.

—•ૐૐ•—

પ્રભુની આજ પ્રકારની પૂજા શા માટે કરવી !

૧ જળપૂજા—અનાદિકર્મ મળને ધોવા માટે.

૨ ચંદનપૂજા—કપાલ તાપ શમાવી શીતળ
થવા.

૩ દુધપૂજા—ચિત્તની પ્રસન્નતા વધારવા માટે

૪ ફૂલપૂજા—અનાદિ પ્રલોભ વામના દર

